

DECIZIE

23 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea, Oleg Sternioală

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând recursurile declarate de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Zinaidei Sobcenco împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea includerii perioadei delegării la studii în stagiul de cotizare și calculării pensiei ca funcționar public și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 12 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 06 martie 2012, Zinaida Sobcenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea includerii perioadei delegării la studii în stagiul de cotizare și calculării pensiei ca funcționar public și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în anul 2007, a fost pensionată pe criteriu de vârstă, având doar 11 ani de stagiul ca funcționar public, însă a continuat să activeze în aceeași funcție de specialist principal în cadrul Biroului Relații Interetnice până la data de 31 martie 2011, acumulând, astfel, 15 ani de stagiul în autoritățile publice centrale ale Republicii Moldova.

Menționează că, ulterior, a depus cerere la Casa Națională de Asigurări Sociale pentru calcularea și atribuirea pensiei de funcționar public, deoarece întrunea toate cerințele legale.

Susține că, Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat de la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei explicație cu privire la perioada 22 octombrie 1998 – 12 iunie 2000, în care Departamentul Relații Naționale, întru executarea

dispoziției Guvernului RM nr. 55-d din 20 mai 1998, în scopul perfecționării cadrelor, a delegat-o la studii (cu frecvența la zi) la Academia de Administrare Publică, cu păstrarea salariului mediu și a locului de muncă, conform Hotărârii Guvernului RM nr. 483 din 05 august 1993.

Afirmă că, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, prin scrisoarea nr. 01-2565 din 08 iulie 2011, a comunicat Casei Naționale de Asigurări Sociale faptul că, în opinia sa, perioada enunțată nu ține de serviciul public.

Relevă că, la data de 26 octombrie 2011, s-a adresat personal la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu cerere privind explicarea acestei situații, deoarece în perioada de activitate în anii 1996 – 2011 în cadrul administrației publice centrale nu i-a fost întreruptă activitatea sa.

Mai invocă că, prin răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 i-a fost comunicat că, conform pct. 11 al Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 412 din 22 aprilie 2004, la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice se iau în considerare numai perioadele de activitate reală în autoritățile administrației publice, iar Regulamentul nu specifică cazul când funcționarului public pe durata aflării la studii cu frecvența la zi, la Academia de Administrare Publică, i s-a păstrat locul de muncă și salariul mediu lunar.

Invocă că, în baza explicațiilor enunțate, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a refuzat să-i includă perioada de studii în cadrul Academiei de Administrare Publică, la care a fost delegată în interes de serviciu, precum și să-i acorde pensia de funcționar public.

Consideră că, înscrierile din carnetul de muncă confirmă un stagiu de cotizare în serviciul public de 15 ani și, respectiv, beneficiază de dreptul la pensie ca funcționar public.

Menționează că, la caz, nu sunt aplicabile prevederile pct. 11 ale Regulamentului cu privire la modul de stabilire și plata pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 412 din 22 aprilie 2004, deoarece a fost adoptat ulterior aflării sale la studii.

Susține că, prin acțiunile pârâților i-a fost cauzat un prejudiciu moral manifestat prin suferințe psihice și stres.

Solicită obligarea pârâților Ministerul Muncii Protecției Sociale și Familiei și Casa Națională de Asigurări Sociale de a include perioada delegării la studiile de zi la Academia de Administrare Publică (22 octombrie 1998-12 iunie 2000) în stagiul de cotizare realizat în funcția publică, repararea prejudiciului moral în mărime de 8000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2012 acțiunea a fost admisă integral.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2013 a fost admis recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea primei instanțe și restituită cauza pricina spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 mai 2013 cauza a fost strămutată după competență teritorială la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 02 aprilie 20 a fost atrasă în proces Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău în calitate de copârât.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat pretențiile, solicitând recunoașterea ca fiind ilegale refuzurile Casei Naționale de Asigurări Sociale din 03 ianuarie 2012 și din 20 februarie 2012 cu privire la recunoașterea și stabilirea pensiei ca funcționar public, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău din 20 iulie 2011, prin care s-a refuzat stabilirea pensiei de funcționar public, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 cu privire la stabilirea pensiei ca funcționar public, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a include perioada delegării la studii cu frecvența la zi la Academia de Administrare Publică (22 octombrie 1998 - 12 iunie 2000) în stagiul de cotizare în funcția publică, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău de a-i calcula pensia ca funcționar public, începând cu data de 31 martie 2012, cu recalcularea pensiei până în prezent, repararea prejudiciului moral în sumă de 8000 lei și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 iunie 2014 acțiunea a fost admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014 a fost admis recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea primei instanțe și restituită cauza spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău conform competenței jurisdicționale.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 12 februarie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, au fost declarate ilegale și anulate refuzurile Casei Naționale de Asigurări Sociale din 03 ianuarie 2012 și 20 februarie 2012 de a-i recunoaște și a-i stabili Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public, a fost declarat ilegal și anulat refuzul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 de a-i stabili Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public, a fost obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău să includă în stagiul de cotizare realizat în funcție publică al Zinaidei Sobcenco perioada de delegare la studii de zi la Academia de Administrare Publică și, anume, de la data de 22 octombrie 1998 până la data de 12 iunie 2000 inclusiv și să calculeze Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public, începând cu 31 martie 2011, cu recalcularea pensiei până în prezent. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Au fost încasate în mod solidar din contul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul Zinaidei Sobcenco cheltuielile de asistență juridică proporțional părții admise din acțiune în mărime de 1500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Casa Națională de Asigurări Sociale și Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 25 octombrie 2016, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material.

Menționează că, la data de 21 noiembrie 2011, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, conform prevederilor Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994, a remis Cancelariei de Stat, după competență, petiția Zinaidei Sobcenco.

Susține că, Cancelaria de Stat, prin răspunsul nr. 2903-419 din 08 decembrie 2011, a informat că, conform art. 11 din Regulamentul privind modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 412 din 22 aprilie 2004, cu modificările ulterioare, la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice se iau în considerație numai perioadele de activitate reală în autoritățile administrației publice, în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995 (abrogată la 01 ianuarie 2009) și a Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Astfel, consideră că, în cazurile în care funcționarii publici urmează forme de dezvoltare profesională continuă de lungă durată, organizate la inițiativa sau în interesul autorității publice, aceștia nu beneficiază de includerea perioadei respective în stagiul de cotizare realizat în funcție publică.

Invocă că, instanța de apel, la soluționarea cauzei, nu a luat în considerație faptul că, conform prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 691 din 17 noiembrie 2009, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei are în competența sa elaborarea și promovarea politicilor în domeniu, adică, elaborează și promovează proiecte de acte normative și nu are în sarcina sa stabilirea și plata pensiilor cetățenilor.

Mai invocă că, reieșind din prevederile art. 49 din Legea nr. 489-XIV din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, precum și din capitolul II al Hotărârii Guvernului RM nr. 937 din 13 noiembrie 2014 cu privire la aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări Sociale de Stat, Casa Națională de Asigurări Sociale are misiunea de a asigura funcționarea unui serviciu durabil de asigurări sociale, necesar societății, care în limita mijloacelor bugetului asigurărilor sociale de stat aprobat anual, garantează protecția socială a participanților la sistemul public de asigurări sociale, respectând prevederile legale.

Consideră că, instanța de apel a apreciat eronat faptul că, răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. S-5754/11 din 10 februarie 2011 reprezintă un act administrativ în sensul art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, deoarece răspunsul respectiv nu produce nici un efect

juridic față de intimată, dimpotrivă, acesta are drept scop de a informa petiționarul asupra unor subiecte care îl interesează.

Relevă că, răspunsul Ministerului nu poate fi recunoscut ca nefondat, întrucât nici Legea nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare și nici Legea contenciosului administrativ nu prevăd posibilitatea de a declara un răspuns la o petiție ca fiind nefondat.

La data de 10 noiembrie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material și au fost apreciate arbitrar probele.

Menționează că, instanța de apel și prima instanță au interpretat eronat prevederile pct. 11 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 412 din 22 aprilie 2004, conform cărora la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice se iau în considerație numai perioadele de activitate reală în autoritățile administrației publice, în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995 și a Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Consideră eronată concluzia instanței cu privire la faptul că, intimatei i-a fost păstrat locul de muncă, salariul din care au fost reținute contribuții de asigurări sociale, gradul de funcționar public, prin urmare, această perioadă este una în care intimata a realizat activitate în serviciul public, deoarece intimata în perioada efectuării studiilor la Academia de Administrare Publică nu a activat în realitate în cadrul autorității publice precum prevede pct. 11 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 412 din 22 aprilie 2004.

Prin referința depusă la data de 23 noiembrie 2016 Zinaida Sobcenco a solicitat respingerea recursurilor și menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 14 decembrie 2016 a considerat recursurile admisibile și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea declarării ca fiind ilegal și anulării refuzului Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 privind stabilirea Zinaidei Sobcenco a pensiei ca funcționar public și în partea încasării de la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a cheltuielilor de asistență

juridică și emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la respingerea acestei pretenții, iar în rest menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și să hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că în perioada 12 decembrie 1996-31 martie 2011, Zinaida Sobcenco a activat în cadrul Biroului relații interetnice în funcția de specialist principal al Direcției minorității naționale, relații interetnice și funcționarea limbilor.

În conformitate cu prevederile dispoziției Guvernului RM nr. 55-d din 20 mai 1998, delegarea Departamentului Relații Naționale nr. 01-326 din 02 iunie 1998 și ordinul nr. 35-A din 29 iulie 1998, Zinaida Sobcenco a fost admisă la studii postuniversitare, învățământ de zi, cu durata de 02 ani în cadrul Academiei de Administrare Publică pe lângă Guvernul RM, reorganizată în baza Decretului Președintelui RM nr. 1113-11 din 12 februarie 2003 în Academia de Administrare Publică de pe lângă Președintele RM.

Prin ordinul Departamentul Relații Naționale și Funcționarea Limbilor nr.203 din 22 octombrie 1998 Zinaida Sobcenco a fost trimisă la studii la Academia de Administrare Publică pe lângă Guvernul RM, cu condiția păstrării locului de muncă și salariului mediu lunar.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 31 martie 2011, Zinaida Sobcenco s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău cu cerere privind stabilirea pensiei de funcționar public.

Prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău nr.22 15 din 20 iulie 2011 a fost refuzat Zinaidei Sobcenco stabilirea pensiei de funcționar public din motiv că, nu a realizat stagiul de cotizare în serviciul public de cel puțin 15 ani, având un stagiul doar de 13 ani 05 luni 27 zile.

La data de 05 decembrie 2011, Zinaida Sobcenco s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere, prin care a solicitat includerea în stagiul de cotizare realizat în funcția publică a perioadei de delegare la studii de zi la Academia de Administrare Publică de la 22 octombrie 1998 până la 12 iunie 2000.

Prin răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. IV-S-1720/11 din 03 ianuarie 2012 și nr. IV-S-1720/11 din 20 februarie 2012 Zinaida Sobcenco a fost informată despre faptul că, stagiul de cotizare în serviciul public include perioadele de activitate prevăzute în art. 47 din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, perioada de studii în Academia de Administrare Publică pe lângă Guvernul RM la secția cu frecvență, conform scrisorilor Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. 01-2565 din 08 iulie 2011 și nr. 01-57 din 14 februarie 2012 și scrisorii Cancelariei de Stat nr. 2903-419 din 08 decembrie 2011, nu ține de serviciul public și prin urmare, perioada de studii de la 22 octombrie 1998 până la 12 iunie 2000 nu se va include în vechimea în muncă în serviciul public.

Totodată, prin răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. S-5754/11 din 10 februarie 2012 Zinaida Sobcenco a fost informată despre faptul că, conform explicației Cancelariei de Stat, prezentate la solicitarea

ministerului, în cazurile când funcționarii publici urmează forme de dezvoltare profesională continuă de lungă durată, organizate la inițiativa sau în interesul autorității publice, aceștia nu beneficiază de includerea perioadei respective în stagiul de cotizare realizat în funcție publică, în condițiile în care Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 412 din 22 aprilie 2004 nu specifică cazul când funcționarul public pe durata aflării la studii cu frecvența la zi, la Academia de Administrare Publică, i s-a păstrat locul de muncă și salariul mediu lunar.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Zinaida Sobcenco a solicitat recunoașterea ca fiind ilegale refuzurile Casei Naționale de Asigurări Sociale din 03 ianuarie 2012 și din 20 februarie 2012 cu privire la recunoașterea și stabilirea pensiei ca funcționar public, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău din 20 iulie 2011, prin care s-a refuzat stabilirea pensiei de funcționar public, recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 cu privire la stabilirea pensiei ca funcționar public, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a include perioada delegării la studii cu frecvența la zi la Academia de Administrare Publică (22 octombrie 1998 - 12 iunie 2000) în stagiul de cotizare în funcția publică, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău de a-i calcula pensia ca funcționar public, începând cu data de 31 martie 2012, cu recalcularea pensiei până în prezent, repararea prejudiciului moral în sumă de 8 000 lei și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, declarând ilegale și anulând refuzurile Casei Naționale de Asigurări Sociale din 03 ianuarie 2012 și 20 februarie 2012 de a-i recunoaște și a-i stabili Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public, declarând ilegal și anulând refuzul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 de a-i stabili Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public, obligând Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău să includă în stagiul de cotizare realizat în funcție publică a Zinaidei Sobcenco perioada de delegare la studii de zi la Academia de Administrare Publică și, anume, din data de 22 octombrie 1998 până la data de 12 iunie 2000 inclusiv și să-i calculeze pensia ca funcționar public, începând cu data de 31 martie 2011, cu recalcularea pensiei până în prezent și încasând în mod solidar din contul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul Zinaidei Sobcenco cheltuielile de asistență juridică proporțional părții admise din acțiune în mărime de 1500 lei, în rest respingând acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, instanța de apel, fiind investite cu judecarea apelurile declarate de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Casa Națională de Asigurări Sociale, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestora, menținând hotărârea primei instanțe.

Conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, pe perioada în care funcționarul public urmează forme de dezvoltare profesională continuă organizate la inițiativa

sau în interesul autorității publice, acesta beneficiază de plata salariului. Dacă durata acestora depășește 180 de zile calendaristice consecutive și funcționarul public este scos din activitate, raporturile de serviciu se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, fără plata salariului.

Conform pct. 16 din Hotărârea Guvernului RM nr. 483 din 05 august 1993 cu privire la Academia de Studii în Domeniul Administrării Publice de pe lângă Guvernul Republicii Moldova, pentru perioada de studii în Academie, audienților, lucrători ai organelor administrației publice, li se păstrează locul de muncă și salariul mediu.

Aceleași prevederi sunt stipulate și în pct. 5 din Hotărârea Guvernului RM nr. 962 din 05 august 2003 privind asigurarea funcționării Academiei de Administrare Publică pe lângă Președintele Republicii Moldova.

Conform art. 1 alin. (3) din Legea serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995, funcționar public înseamnă persoana care ocupă funcție de stat remunerată și care dispune de ranguri și grade, stabilite în conformitate cu principiile prezentei legi.

Art. 47 lit. a) și b) din Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat prevede că, stagiul de cotizare în serviciul public include perioadele:

a) de activitate în funcții publice în autoritățile publice centrale și locale prevăzute în anexa nr.1 la Legea serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995 (abrogată la 1 ianuarie 2009) și în anexa nr. 1 la Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

b) de activitate în funcții publice în autoritățile publice care au activat pe teritoriul Republicii Moldova pînă la data intrării în vigoare a Legii serviciului public nr. 443-XIII din 04 mai 1995 (abrogată la 01 ianuarie 2009), conform modului stabilit de Guvern.

Actele cauzei denotă faptul că, în perioada 22 octombrie 1998-12 iunie 2000, Zinaida Sobcenco avea deja gradul de calificare de funcționar public, consilier de clasa I rangul III, care i-a fost conferit la data de 07 aprilie 1998, iar pe toată perioada aflării la studii, aceasta a primit salariu de funcționar public la Departamentul Relații Interetnice, din care au fost calculate cote de asigurări sociale, care au fost transferate la fondul social.

În contextul celor expuse, se reține că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău urma să includă în stagiul de cotizare al Zinaidei Sobcenco perioada de delegare la studii de zi la Academia de Administrare Publică pe lângă Președintele RM de la 22 octombrie 1998 până la 12 iunie 2000 inclusiv.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiției consideră că, instanțele judecătorești temeinic și legal au declarat ilegale și anulat refuzurile Casei Naționale de Asigurări Sociale din 03 ianuarie 2012 și 20 februarie 2012 de a-i recunoaște și a-i stabili Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public și au obligat Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani mun. Chișinău să includă în stagiul de cotizare realizat în funcție publică al Zinaidei Sobcenco perioada de delegare la studii de zi la Academia de Administrare Publică și, anume, de la 22 octombrie 1998 până la 12 iunie 2000 inclusiv și să-i calculeze Zinaidei Sobcenco pensia ca funcționar public, începând

cu data de 31 martie 2011, cu recalcularea pensiei până în prezent, iar argumentele invocate de către recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale în acest sens nu pot fi reținute ca întemeiate.

Conform pct. 5 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 691 din 17 noiembrie 2009, în vederea realizării misiunii sale, Ministerului îi revin următoarele funcții de bază:

1) elaborarea și promovarea politicii naționale în domeniul muncii și protecției sociale cu stabilirea obiectivelor strategice de dezvoltare;

2) asigurarea cadrului normativ necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniile sale de activitate, precum și a compatibilității acestuia cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și cu legislația comunitară;

3) planificarea strategică, analiza, monitorizarea și evaluarea politicilor elaborate, examinarea multilaterală a impactului social, economic, financiar al acestora;

4) asigurarea corespunderii politicilor elaborate cu strategiile și programele naționale și racordarea politicilor existente la prioritățile și necesitățile de integrare europeană;

5) reglementarea, în condițiile legii, a modului de organizare și funcționare a sistemului de protecție socială;

6) coordonarea și asigurarea realizării politicilor, strategiilor și programelor în domeniul muncii și protecției sociale la nivel național, raional și local prin prisma colaborării cu reprezentanții autorităților publice centrale și locale, ai societății civile, precum și cu mass-media din republică;

7) gestionarea, în condițiile legii, a programelor internaționale de asistență financiară pentru susținerea reformelor sistemului de protecție socială a populației și pentru îmbunătățirea calității asistenței acordate;

8) reprezentarea, în condițiile legii, a Republicii Moldova în relațiile cu Organizația Internațională a Muncii, Organizația Internațională pentru Migrație, directoratele ramurale ale Consiliului Europei și cu alte organisme internaționale în domenii de interes.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei nicidecum nu are în sarcina sa stabilirea și achitarea pensiilor cetățenilor.

Conform art. 3 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi, subdiviziunile autorităților publice, funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b), precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 2 din Legea enunțată, termenul „act administrativ” are semnificația de manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării sau executării în concret a legii.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, răspunsul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2011 nu constituie un act administrativ în sensul Legii contenciosului administrativ și nu produce nici un efect juridic față de Zinaida Sobcenco.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanțele judecătorești greșit au declarat ilegal și anulat refuzul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 privind stabilirea Zinaidei Sobcenco a pensiei ca funcționar public și a încasat de la acesta cheltuielile de asistență juridică.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, de a admite recursul declarat de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea declarării ca fiind ilegal și anulării refuzului Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 privind stabilirea Zinaidei Sobcenco a pensiei ca funcționar public și în partea încasării de la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a cheltuielilor de asistență juridică și de a emite în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția Zinaidei Sobcenco împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la declararea ca ilegal și anularea refuzului din 10 februarie 2012 privind stabilirea pensiei ca funcționar public de respins, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Se admite recursul declarat de către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 12 februarie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Zinaidei Sobcenco împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea includerii perioadei delegării la studii în stagiul de cotizare și calculării pensiei ca funcționar public și repararea prejudiciului moral în partea declarării ca fiind ilegal și anulării refuzului Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei din 10 februarie 2012 privind stabilirea Zinaidei Sobcenco a pensiei ca funcționar public și în partea încasării de

la Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei a cheltuielilor de asistență juridică și se emite în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge pretenția Zinaidei Sobcenco împotriva Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei cu privire la declararea ca ilegal și anularea refuzului din 10 februarie 2012 privind stabilirea pensiei ca funcționar public.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 și hotărârea Judecătoriai Rîșcani municipiul Chișinău din 12 februarie 2016 se mențin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoriai

Tatiana Vieru

Iuliana Oprea

Oleg Sternioală

Ion Druță

Mariana Pitic